

Magasin

for

Natur- og Fremmedkundskab.

Redigeret af

J. P. Bottiger.

Ny Suite.

Kobberne stukne af

A. Hansen.

Udgivet og forlagt af G. Lorenzen.

Onsdagen den 19de Juni.

Indhold: Storfyrstinde Alexandra Nicolaievna (med Portrait.) Thorvaldsen (Kortfattelse.) Columbus (Fortsettelse.)

Storfyrstinde Alexandra Nicolajewna.

(Med Portrait.)

Storfyrstinde Alexandra Nicolajewna er den yngste af den russiske Keiser Nikolai og Keiserinde Alexandra Feodorownas, den præussiske Konges Søsters, trende Døtre, og blev født den 24 Juni 1825. Efterat Hans Durchlauchtighed Landgreve Wilhelm af Hess-

sen-Cassel's Son, Prinds Friederich Wilhelm Georg Adolph i Slutningen af forrige Aar havde anholdt om hendes Haand og erholdt hendes Forvældres Samtykke dertil, fandt deres høitidelige Forlovelse Sted i Vinterpaladset i St. Petersborg den 7de Januar d. A. i Overværelse af den Keiserlige Familie, Medlemmerne af den hellige Synode og Migsraadet, samt de fremmøde Gesandter. Tre Uger derefter, den 28 Januar, eller efter russisk Tidsregning den 18de Januar, fandt dernæst deres Formaling Sted i Overværelse af Keiseren og Keiserinden og den øvrige keiserlige Familie, Hertug Adolph af Nassau, Landgreve Wilhelm af Hessen-Cassel, samt Prinds Peter af Oldenborg med Ge- malinde. Vielsesacten blev først udført i

Vinterpaladsets Capel efter den greske Ni-
tus, og derefter i et af Palaiets Gemakker,
hvori et Altar i den Anledning var oprettet,
efter den Intherrse.

Som bekjendt, agter det høje Par for
Fremtiden at tage deres Ophold her i Kjø-
benhavn, hvor det saafalde Mac-Evoy'ske
Palais med den tilstødende, det franske Ge-
sandtskabs forhenværende, Gaard indrettes
til deres Modtagelse. Ved Blidhed og Ven-
lighed har den unge Storfyrstinde vidst at
vinde Alles Hjertet for sig i det fædrene
Hjem, ogsaa her ville disse Egenskaber sikret
ei forsele deres Virkning, men snart forskaffe
hende Manges Kjærlighed og Agtelse.

Thorvaldsen.

(Fortsettelse.)

Da Thorvaldsen blev underrettet
om den Interesse, man her i Danmark viste
for Musrets Opsærelse, søgte han og saa
hurtigt det lod sig gjøre at fjerne alle Hind-
ringer, for saa snart som muligt atter at
funne gæste Danmark, hvor hans Narcole-
selse ogsaa i flere Henseender gjordes ønske-
lig nærmest med Hensyn til den nærmere og
endelige Bestemmelse angaende den paas-
tænkte Bygning. Dog lykkedes det ham først
i Aaret 1838 at se sig i stand til at funne
foretage Hjemreisen og han benyttede da
vertil den samme Aar til Italien udsendte
kongelige Ørlogsregat Rota, som havde
faaet Ordre at anløbe Livorno, for der at
modtage de Sager, som Thorvaldsen ønskede
at sende hjem. En Mandag Efter-
middag, den 17de September, ankrede Freg-
atten indenfor Trefroners Batterie. Alle-

rede i flere Dage havde Mange af forskiel-
lige Classer af Folket gjort Tilberedelser til
hans Modtagelse; og et Flag, som heisedes
paa Nicolai Taarn, gav Signal til den hele
By, da Dieblæft var kommet. En talos
Menneskemasse strømmede til Havnens og ud-
bredte sig over Toldboden, Lange Linie, Ci-
tadelsvoldene og alle de Steder, hvorfra det
forventede Syn kunde nydes. Selv Regn-
nen, som faldt, foraarsagede ingen mærkelig
Standsnings her, og en smuk Regnbue, som
herved dannedes ligeover Fregatten, bidrog
med til at forhøjde Festen.

I Hundredetal saae man nu de festlig
med Flag og Faner, Blomster, grønt Lov
og anden Farvepragt udsmykkede Baade samle
sig udenfor Bommen. De vare udrustede af
Kunstnerne, Professorerne, Studenterne, In-
dustriforeningen og andre Corporationer og
førte hver sit eiendommelige Flagmærke.
Ornede efter hverandre i en lang henstrakt
Linie, nærmere de sig under Musit til Skibet,
om hvis Styrbordside de grupperede sig,
hvorpaas der, efterat et flere Gange gjenta-
get Urura var udbragt for Thorvaldsen,

blev assunget en Sang til ham under
Ledsagelse af Instrumenter. Da traadte han
selv frem, ødel og arvoerdig og til Alles
Glæde kraftig af Udseende. En ubestryklig
Begeistring modtog ham, og, som dragne
af en Magt, trængte Baadene sig sammen
om Skibstrappen, og Enbuer, som kunde,
banede sig Vic op paa Skibet for at hilse
og see den lengelsfuldt forventede Lands-
mand. Endelig vendte denne Strom tilbage,
og sidst steg Thorvaldsen ned i Freg-
attens Slip, der, roet af hvidklædte Slip-
rovere, som en Pil gjennemførte Bolgerne i
en stor Due udenom den tætte Baadevrim-
mel, og under uafbrudt Hurraraab og Svin-
gen med Hattene fra den hele besøgte Vand-
flade, slæde mod Toldbodtrappen og blev

modtaget af en endnu langt mægtigere Ju-
bel af de mange Tusinder, der ligefom paa
et unaadeligt Amphitheater bedækkede Bred-
derne. En Karth, som var i Beredstab, modtog den Nyssantonne, men Folket spandte
Hestene fra Bognen og trak den selv igjen-
nem den med Tilstuere i alle Binduer og i
to Bognrækker opsydte Amaliegade, over Ama-
lienborg Plads, under Glæde og Jubel til
Kunstnerens Bolig paa Charlottenborg. Her
samledes enten engang den bevegede Strom
til en stor og tæt Masse, der stod i tæt For-
ventning, indtil Thorvaldsen viste sig
paa Slotlets Altan og med en Voining hil-
ste paa sine Landsmænd. Da han trak sig
tilbage, ledsgedes han af deres Tilraab.
Om Aftenen bragte de yngre Kunstnere og
Kunstelever den store Meister et Fakkeltog med
Sang og Musik, og ogsaa i de følgende
Dage fandt en Mængde Festiviteter Sted til
hans Åre, saaledes iblandt Andet paa Sky-
debanen, hvor han blev hædret ved flere Ta-
ler og Sange af Danmarks mest gaudrige
Mænd og Digttere.

En rum Tid hengik saaledes uden at
Thorvaldsen fandt fornorden Tid og
uforsyret No til at frembringe synderligt
mere end det Basrelief (en Skytsaand med
et Barn), som findes over den ene Tattig-
blok i Træ Kirke, og Skisserne til de fire
Statuer, der skulle staae i Nischerne ved Chris-
tiansborg Slots Hovedindgang: Hercules,
Minerva, Nemesis og Esculap. Da var
det, at Baronesse Sta mpe ved sin Hen-
givenhed for Kunsten og Kunstneren tilveie-
bragte Thorvaldsen No og samlet
Tid ved at indbyde ham i Begyndelsen af
Sommeren 1839 til at tage Ophold paa
Nyss, hvor endog et eget Atelier blev
indrettet for ham. Omgivet af en fløj Na-
tur og af venstabelig Øpmærksomhed frem-
bragte Thorvaldsen nu her i en for-

underlig fort Tid en Mængde Arbeider, iblandt
hvilke vi her nævne: Holbergs Brytbilleder;
Christus, som velsigner de småe Børn, et
Basrelief; Skizze til Kunstnerens eget Billeder,
stotter paa Haabet, en Statue; Skizze til
Christi Vandring til Golgatha, et Basrelief,
bestemt til Træ Kirke; Dohenschlägers Bü-
ste; Kunstnerens egen Statue i Legemsstør-
relse, efter den omalte Skizze; Skizze til
Christi Indog i Jerusalem, et Basrelief, be-
stemt til Træ Kirke; Christus i Emmaus, be-
stemt til en Altertavle i Jungshoved Kirke;
Aarets Genius, Medaillon; Diana, som bes-
der Jupiter om ugift Stand og Jægerliv,
Amor, som bestrandser Sandhedens Gudinde,
og Amor og Hymen, trende Basrelieffer; en
Faun og Bacchantinde dansende, og Stef-
fens Portrait.

Aaret 1840 opholdt Thorvaldsen sig temmelig stædig her i Kjøbenhavn, og i
denne Tid udførte han Skisserne til Bag-
siden af Medaillerne i Anledning af Chris-
tian den Ottende's Regeringsstiltræ-
delse og af Solovrytlippet, samt to Skisser
til en Statue af Goethe; men især bestjæf-
tigede han sig med Udførelsen af de to om-
talte Basrelieffer til Træ Kirke, hvor de nu
og findes opstillede, og med Tildendelsen af
Christian den Fjerdes Statue i Le-
gemstørrelse, der er bestemt til Noestilde
Domkirke, hvor den nu og snart vil blive
opstillet, saaledes som den, støbt i Metal, er
udført af Mr. Dahlhoff.

(Slutn. folger.)

Columbus.

(Fortsettelse.)

Tre Dage efter sin Afreise fra Hispa-
niola, for at begive sig til Europa, træf-

han den trofste Pinzon, der vel ikke havde opdaget Noget, men derimod paa Kysten af Hispaniola havde samlet en betydelig Mengde Guld. Han undskyldte sig, og Columbus tilgav ham stormodigen eller vel og af Klogstab, da Pinzon stod i den største Anseelse hos Mandskabet. Kort efter truede en frygtelig Storm de driftige Søfarende med Undergang. Alle ventede allerede skælvende det Dieblit, da deres lække Skib skulle gaae under. Men Columbus, som heller ikke nu tabte sin Fatning, stred imidlertid en fort Efterretning om sine Opdagelser paa et Stykke Pergament, kom det velforvaret i en Tonde og kastede denne over Bord, for at Efterretningen om hans vigtige Opdagelse maatte reddes, om han end selv gif under. Dog hans gode Skjene vilde unde ham selv den Glæde at være sin driftige Daads Herold. Det blev igjen godt Veir og den 15de Februar saae man Land fra Columbus's Skib. Det var St. Maria, en af Azorerne. Alt her ventede ham et Fortsigt til alle de Plager og Krenkelser, som senere blev Lønnen for hans store Opdagelse. Den portugisiske Besalingsmand vilde, i folge en Ordre, han tidligere havde haact fra sit Hof, tage ham til Fange. Han funde imidlertid ikke saae Lejlighed til at udføre sit Forehavende, og efter et Ophold her af omrent en Maaned, som han benyttede til at islandsatte sine stærkt bestædgede Skibe, sejlede han videre. Paa veien derfra blev han af en ny Storm drevet ind i Cabostrømmen, og her blev han opfordret til at begive sig til det portugisiske Hof, som dengang opholdt sig i Balparaiso. Kong Joahn vilde selv tale med ham, og angrede nu dybt, at han ikke havde laant Dre til denne driftige Mands Forslag. Portugiserne betragtede denne Spaniernes Lykke med bitter Misundelse, og nogle Hofmænd

gave endog Kongen det skændige Raab, at lade den store Opdager myrde, hvilke Joahn imidlertid afviste med Foragt.

Men da Columbus nu den 15de Marts løb ind i Havn ved Palos, med hvilket Jubelkrig blev han da ikke modtaget af den beundrende Folkemængde, der for syv Maaneder siden havde set ham afdale fra samme Sted! Man ringede med Klokkerne, fyrede med Kanonerne, og var færdig at trykke ham ihjel, da han, som en from Christen, med sit Folk begav sig i Procession til Hovedkirken. Høfet opholdt sig den gang i Barcelona i det nordlige Spanien, og Columbus drog nu igennem hele Landet, som i Triumph; ja det tillodes ham endog at holde et højtideligt Indtog i Barcelona, hvor Forbanselsen, Glæden og den almindelige Deeltagelse havde naaet den høieste Grad. Ved Thronens Fod aflagde han højtideligt for Ferdinand og Isabella en Beretning om sin Reise og blev overst med Ere og Lovtaler. En saadan Høyrkelse, en saadan Begeistring og Anrågt gjennemtrængte Forsamlingen, at en tilstedevarende fortæller, at det forekom ham, som om de i denne Time havde været delagtige i de Saliges Glæder. Det var det store, glimrende Lyspunkt i Columbus's Liv, der maatte bringe selv Misundelsen til at sie.

Ryget om en ny opdaget Verden slo nu, tusindfold forstørret, igennem hele Europa og vakte overalt Beundring og Høyrkelse. Men den største Interesse vakties dog i Spanien, og i fort Tid havde der samlet sig henved 1500 Mennesker, som vilde tage Deel i den anden Reise — thi nu skulde det gaae til det egentlige Guldland. Regeringen udrustede 17 Skibe til dem, sendte Haandværksfolk og Bergmænd med, og Columbus sørgede for europæi-